

Sygnatura akt: V GC 265/17 (V GC 495/17)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – K. F.

przeciwko – E. M.

o zapłatę kwoty 1 630 Euro i 1 620,52 złote

oraz sprawy

sprawy z powództwa – K. F.

przeciwko – E. M.

o zapłatę kwoty 1 300 Euro i 1 294,68 złotych

1. zasądza od pozwanej E. M. na rzecz powoda K. F. kwotę 1 630,00 Euro (jeden tysiąc sześćset trzydzieści Euro) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 580,00 Euro od dnia 25 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty

- 500,00 Euro od dnia 13 maja 2016 roku do dnia zapłaty

- 550,00 Euro od dnia 08 marca 2016 roku do dnia zapłaty

oraz kwotę 1 620,52 złote (jeden tysiąc sześćset dwadzieścia złotych pięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 571,12 złotych od dnia 15 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty

- 492,50 złotych od dnia 13 maja 2016 roku do dnia zapłaty

- 556,90 złotych od dnia 08 marca 2016 roku do dnia zapłaty

oraz kwotę 1 517,00 złotych (jeden tysiąc pięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

2. zasądza od pozwanej E. M. na rzecz powoda K. F. kwotę 1 300,00 Euro (jeden tysiąc trzysta Euro) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 450,00 Euro od dnia 29 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty

- 850,00 Euro od dnia 28 marca 2016 roku do dnia zapłaty

oraz kwotę 1 294,68 złotych (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 441,22 złote od dnia 29 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty

- 853,46 złotych od dnia 28 marca 2016 roku do dnia zapłaty

oraz kwotę 1 467,00 złotych (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

3. oddała wniosek pozwanej o rozłożenie na raty zasądanego świadczenia.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 265/17 (VGC 495/17)

UZASADNIENIE

Powód K. F. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) Handel (...) w T. pozwem z dnia 2 stycznia 2017r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanej E. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą E. M. (...) w J. kwoty 1.630 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 580 euro od dnia 25 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 500 euro od dnia 13 maja 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 550 euro od dnia 8 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz kwoty 1.620,52 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 571,12 od dnia 15 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 492,50 zł od dnia 13 maja 2016r. do dnia zapłaty i od kwoty 556,90 zł od dnia 8 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonał dla pozwanej trzy usługi transportowe, objęte zleceniami z dnia 9 marca 2016r., 7 kwietnia 2016r. oraz 30 listopada 2015r. Usługi te zostały wykonane zgodnie ze zleceniami transportowymi, co potwierdzone jest prawidłowo wystawionymi Międzynarodowymi Samochodowymi Listami przewozowymi CMR. Listy przewozowe opatrzone zostały w podpisy i pieczętki firmowe, co potwierdza prawidłowe wykonanie usług. Za wykonanie usług powód wystawił faktury VAT nr (...) z dnia 15.03.2016r., (...) z dnia 12.04.2016r. oraz (...) z dnia 4.02.2016r., wskazując w nich zarazem termin i sposób zapłaty oraz numery kont bankowych, na które kwoty powinny zostać przelane. Mimo upływu terminów zapłaty kwoty wskazane w fakturach VAT nie zostały uregulowane. Powód wystosował bezskutecznie wobec pozwanej wezwania do zapłaty. Zgodnie ze zleceniami transportowymi powód wniósł o zasądzenie kwot netto z faktur VAT w euro, zaś wartość VAT-u w złotych.

Do pozwu załączono powołane w pozwie zlecenia transportowe, faktury VAT, dokumenty CMR i wezwania do zapłaty.

W dniu 24 stycznia 2017r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNc 50/17, którym orzekła zgodnie z żądaniem pozwu.

Zachowując ustawowy termin pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, podnosząc zarzut przedwczesności powództwa. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, że powództwo jest przedwczesne albowiem zgodnie z art. 75 ustawy prawo przewozowe dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym przysługuje uprawnionemu po wyczerpaniu drogi reklamacji, przewoźnikowi zaś po bezskutecznym wezwaniu dłużnika do zapłaty. Reklamacje lub wezwania do zapłaty uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia reklamacji lub wezwania do zapłaty. W niniejszej sprawie wezwania do zapłaty zostało doręczone pozwanej

pod koniec listopada 2016r. Ponadto pełnomocnik pozwanej wniósł o połączenie niniejszej sprawy z innymi sprawami toczącymi się między tymi samymi stronami i dotyczącymi praktycznie tych samych roszczeń.

Sprawę wpisano do repertorium GC pod numerem 265/17.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał złożone powództwo. Wskazał, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajduje Konwencja CMR, na gruncie której tryb reklamacji nie ma charakteru obligatoryjnego, a jedynie fakultatywny.

Powód K. F. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) Handel (...) w T. pozwem z dnia 27 grudnia 2016r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanej E. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą E. M. (...) w J. kwoty 1.300 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 450 euro od dnia 29 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 850 euro od dnia 28 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz kwoty 1.294,68 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 441,22 od dnia 29 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty, od kwoty 853,46 zł od dnia 28 marca 2016r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonał dla pozwanej dwie usługi transportowe, objęte zleceniami z dnia 11 lutego 2016r. oraz 19 lutego 2016r. Usługi te zostały wykonane zgodnie ze zleceniami transportowymi, co potwierdzone jest prawidłowo wystawionymi Międzynarodowymi Samochodowymi Listami przewozowymi CMR. Listy przewozowe opatrzone zostały w podpisy i pieczętki firmowe, co potwierdza prawidłowe wykonanie usług. Za wykonanie usług powód wystawił faktury VAT nr (...) z dnia 29.03.2016r. oraz (...) z dnia 24.02.2016r., wskazując w nich zarazem termin i sposób zapłaty oraz numery kont bankowych, na które kwoty powinny zostać przelane. Mimo upływu terminów zapłaty kwoty wskazane w fakturach VAT nie zostały uregulowane. Powód wystosował bezskutecznie wobec pozwanej dwa wezwania do zapłaty. Zgodnie ze zleceniami transportowymi powód wniósł o zasądzenie kwot netto z faktur VAT w euro, zaś wartość VAT-u w złotych.

Do pozwu załączono powołane w pozwie zlecenia transportowe, faktury VAT, dokumenty CMR i wezwania do zapłaty.

W dniu 24 stycznia 2017r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNc 5161/16, którym orzekła zgodnie z żądaniem pozwu.

Zachowując ustawowy termin pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, podnosząc zarzut przedwczesności powództwa. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, że powództwo jest przedwczesne albowiem zgodnie z art. 75 ustawy prawo przewozowe dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym przysługuje uprawnionemu po wyczerpaniu drogi reklamacji, przewoźnikowi zaś po bezskutecznym wezwaniu dłużnika do zapłaty. Reklamacje lub wezwanie do zapłaty uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia reklamacji lub wezwania do zapłaty. W niniejszej sprawie wezwanie do zapłaty zostało doręczone pozwanej pod koniec listopada 2016r. Ponadto pełnomocnik pozwanej wniósł o połączenie niniejszej sprawy z innymi sprawami toczącymi się między tymi samymi stronami i dotyczącymi praktycznie tych samych roszczeń.

Sprawa została wpisana do repertorium GC pod numerem 495/17.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał złożone powództwo. Wskazał, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajduje Konwencja CMR, na gruncie której tryb reklamacji nie ma charakteru obligatoryjnego, a jedynie fakultatywny.

Postanowieniem z dnia 9 marca 2017r. Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. zarządził połączenie powyższych spraw do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 listopada 2015r. pozwana zleciła powodowi przewóz ładunku o wadze 20.000 kg z J. do trzech miejsc w N.. Jako datę załadunku wskazano 3 lutego 2016r. a rozładunku w dniu w dniu 4 lutego 2016r. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 550 euro netto, a termin płatności wskazano na 30 dni od dnia wystawienia faktury.

Dowód: zlecenie transportowe z dnia 30.11.2015r.(k. 19 akt)

Przewóz został wykonany zgodnie ze zleceniem.

Dowód: międzynarodowe samochodowe listy przewozowe CMR (k. 20-22

akt)

W dniu 4 lutego 2016r. powód wystawił wobec pozwanej fakturę VAT nr (...) z tytułu usługi transportowej na kwotę 2.978,22 zł, w tym 556,90 zł VAT, płatną w terminie 30 dni do dnia 5 marca 2016r. W treści faktury wskazano również wysokość frachtu w wysokości 550 euro oraz kurs euro na dzień 03.02.2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 4.02.2016r. (k. 23 akt)

W dniu 11 lutego 2016r. pozwana zleciła powodowi przewóz ładunku o wadze 20.000 kg z J. do miejscowości S. w N.. Jako datę załadunku wskazano 24 marca 2016r. a rozładunku w dniu w dniu 28 września 2016r. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 450 euro netto, a termin płatności wskazano na 30 dni od dnia wystawienia faktury.

Dowód: zlecenie transportowe z dnia 11.02.2016r.(k. 81 akt)

Przewóz został wykonany zgodnie ze zleceniem.

Dowód: międzynarodowy samochodowy list przewozowy CMR (k. 82

akt)

W dniu 19 lutego 2016r. pozwana zleciła powodowi przewóz ładunku o wadze 20.000 kg z J. do dwóch miejsc w N.. Jako datę załadunku wskazano 23 lutego 2016r. a rozładunku w dniu w dniu 24 lutego 2016r. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 850 euro netto, a termin płatności wskazano na 30 dni od dnia wystawienia faktury.

Dowód: zlecenie transportowe z dnia 19.02.2016r.(k. 84 akt)

Przewóz został wykonany zgodnie ze zleceniem.

Dowód: międzynarodowy samochodowy list przewozowy CMR (k. 85- 86

akt)

W dniu 24 lutego 2016r. powód wystawił wobec pozwanej fakturę VAT nr (...) z tytułu usługi transportowej na kwotę 4564,14 zł, w tym 853,46 zł VAT, płatną w terminie 30 dni do dnia 25 marca 2016r. W treści faktury wskazano również wysokość frachtu w wysokości 850 euro oraz kurs euro na dzień 23.02.2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 24.02.2016r. (k. 83 akt)

W dniu 9 marca 2016r. pozwana zleciła powodowi przewóz ładunku o wadze 20.000 kg z J. do trzech miejsc w N.. Jako datę załadunku wskazano 14 marca 2016r. a rozładunku w dniu w dniu 15 marca 2016r. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 580 euro netto, a termin płatności wskazano na 30 dni od dnia wystawienia faktury.

Dowód: zlecenie transportowe z dnia 9.03.2016r.(k. 10 akt)

Przewóz został wykonany zgodnie ze zleceniem.

Dowód: międzynarodowe samochodowe listy przewozowe CMR (k. 11-13
akt)

W dniu 15 marca 2016r. powód wystawił wobec pozwanej fakturę VAT nr (...) z tytułu usługi transportowej na kwotę 3.054 zł, w tym 571,12 zł VAT, płatną w terminie 30 dni do dnia 14 kwietnia 2016r. W treści faktury wskazano również wysokość frachtu w wysokości 580 euro oraz kurs euro na dzień 14.03.2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 15.03.2016r. (k. 14 akt)

W dniu 29 marca 2016r. powód wystawił wobec pozwanej fakturę VAT nr (...) z tytułu usługi transportowej na kwotę 2.359,57 zł, w tym 441,22 zł VAT, płatną w terminie 30 dni do dnia 28 kwietnia 2016r. W treści faktury wskazano również wysokość frachtu w wysokości 450 euro oraz kurs euro na dzień 25.03.2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 29.03.2016r. (k. 80 akt)

W dniu 7 kwietnia 2016r. pozwana zleciła powodowi przewóz ładunku o wadze 20.000 kg z J. do dwóch miejsc w N.. Jako datę załadunku wskazano 11 kwietnia 2016r. a rozładunku w dniu w dniu 12 kwietnia 2016r. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 500 euro netto, a termin płatności wskazano na 30 dni od dnia wystawienia faktury.

Dowód: zlecenie transportowe z dnia 7.04.2016r.(k. 15 akt)

Przewóz został wykonany zgodnie ze zleceniem.

Dowód: międzynarodowe samochodowe listy przewozowe CMR (k. 16-17
akt)

W dniu 12 kwietnia 2016r. powód wystawił wobec pozwanej fakturę VAT nr (...) z tytułu usługi transportowej na kwotę 2.633,80 zł, w tym 492,50 zł VAT, płatną w terminie 30 dni do dnia 12 maja 2016r. W treści faktury wskazano również wysokość frachtu w wysokości 500 euro oraz kurs euro na dzień 11.04.2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 12.04.2016r. (k. 18 akt)

W dniu 17 listopada 2016r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 2.633,80zł tytułem faktury VAT nr (...) oraz kwoty 3.054,27 zł tytułem faktury VAT nr (...) w terminie 3 dni od daty doręczenia pisma. W dniu 17 listopada 2016r. powód wezwał również pozwaną do zapłaty kwoty 2.978,22 zł tytułem faktury VAT nr (...) oraz kwoty 2.736,14 zł tytułem faktury VAT nr (...) w terminie 3 dni od daty doręczenia pisma.

Dowód: wezwania do zapłaty z 17.11.2016r. z dowodem nadania (k. 24 – 28

akt)

W dniu 17 listopada 2016r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 2.359,57 zł tytułem faktury VAT nr (...) oraz kwoty 2.953,27 zł tytułem faktury VAT nr (...) w terminie 3 dni od daty doręczenia pisma. W dniu 17 listopada 2016r. powód wezwał również pozwaną do zapłaty kwoty 4.564,14 zł tytułem faktury VAT nr (...) w terminie 3 dni od daty doręczenia pisma.

Dowód: wezwania do zapłaty z 17.11.2016r. z dowodem nadania (k. 87 – 90

akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), podpisanej w 1956r. w Genewie (Dz. U. Nr 49, poz. 238 z 14 września 1962r.). Zgodnie z jej art. 1 ust. 1 Konwencję stosuje się do wszelkiej umowy o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, niezależnie od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej stron, jeżeli miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane dla jej dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się.

Stosowanie Konwencji jest niezależne od miejsca zamieszkania bądź siedziby stron umowy oraz ich przynależności państwowej. Jedynym warunkiem zastosowania postanowień CMR jest okoliczność, że przewóz odbywa się pomiędzy miejscami znajdującymi się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się. Z załączonych do pozwu dokumentów wynika, że warunki te zostały spełnione w niniejszej sprawie.

Kwestię reklamacji reguluje art. 32 ust. 2 CMR. Reklamacja w prawie przewozowym stanowi pozasądowy (czy też przedsądowy) tryb dochodzenia roszczeń wobec przewoźnika. Problem reklamacji w Konwencji unormowany został w sposób fragmentaryczny. Regulacja tej kwestii sprowadza się zasadniczo do zawieszenia biegu terminu przedawnienia. Konwencja nie określa natomiast wprost, jaki charakter ma reklamacja (obligatoryjny, czy fakultatywny). Odmienne niż to ma miejsce w prawie krajowym (art. 75 ust. 1 ustawy – Prawo przewozowe), na gruncie CMR reklamacja ma charakter fakultatywny. Żaden z przepisów Konwencji nie uzależnia bowiem prawa wszczęcia procesu sądowego od uprzedniego wyczerpania reklamacyjnego trybu dochodzenia roszczeń.

Roszczenie powoda, jako odpowiadające prawu i wynikające z zawartych przez strony umów zasługiwało więc na uwzględnienie.

Uwzględnieniu podlegało również, na podstawie art. 481 §1 k.c. żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie albowiem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Ponadto w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013r. (tj. z 10 maja 2016r. Dz.U. z 2016r. poz. 684). Transakcją handlową, zgodnie z art. 4 ust. 1 w/w ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny- wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba ze strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie; 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i obciążył nimi w całości pozwaną jako przegrywającą spór w każdej z połączonych spraw. Na koszty te w sprawie o zapłatę 1630 euro i 1620,52 zł o łącznej wartości przedmiotu sporu 8.829 zł złożyła się opłata sądowa w wysokości 300 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800 ze zm.) w wysokości 1.800 zł wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa. W sprawie o zapłatę 1300 euro i 1294,68 zł o łącznej wartości przedmiotu sporu 7.018 zł złożyła się opłata sądowa w wysokości 250 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800 ze zm.) w wysokości 1.800 zł wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

Sąd oddalił złożony na rozprawie wniosek pozwanej o rozłożenie na raty dochodzonego świadczenia albowiem pozwana nie wykazała aby wystąpił ku temu szczególnie uzasadniony przypadek, tj. sytuacja, w której ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanej niemożliwe do wykonania lub w każdym razie utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody.

/-/SSR Magdalena Berczyńska -Bruś